

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՕՐԵՆՔԸ**

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ԼՐԱՑՈՒՄ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ
ՄԱՍԻՆ**

Հոդված 1. 2021 թվականի մայիսի 5-ի Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգիրքը լրացնել հետևյալ բովանդակությամբ 503.1-ին հոդվածով՝

«Հոդված 503.1. Փորձաքննության ենթարկվելուց, ինչպես նաև նմուշներ ներկայացնելուց հրաժարվելը կամ խուսափելը

1. Ծանր կամ առանձնապես ծանր հանցանքի վերաբերյալ վարույթով վկայի կամ ձերբակալվածի կամ մեղադրյալի կողմից վարույթն իրականացնող մարմնի պահանջով օրենքով սահմանված կարգով նմուշներ ներկայացնելու պարտականության կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե դրանք չեն կարող ստացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ կամ փորձաքննության ենթարկվելու պարտականության կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե այն չի կարող իրականացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ, և եթե այլ եղանակով դրանց արդյունքում ակնկալվող ապացույցի ձեռքբերումը ողջամտորեն անհնար է՝

պատժվում է տուգանքով՝ առավելագույնը քսանապատիկի չափով, կամ ազատության սահմանափակմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ կարճաժամկետ ազատազրկմամբ՝ մեկից երկու ամիս ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով:

2. Հոգեկան առողջության խնդիր ունեցող մեղադրյալը ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության դատահոգեբանական, դատահոգեբուժական կամ դատաբժշկական փորձաքննության ենթարկվելու պարտականությունը կատարելուց հրաժարվելու համար:

3. Սույն հոդվածով նախատեսված արարքը կատարած անձն ազատվում է քրեական պատասխանատվությունից, եթե կամավոր ներկայացրել է նմուշ կամ ենթարկվել է փորձաքննության, և դրա արդյունքում ստացված ապացույցները չեն կորցրել իրենց ապացուցողական նշանակությունը:»:

Հոդված 2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման օրվան հաջորդող տասներորդ օրը:

ՏԵՂԵԿԱՆՔ ՓՈՓՈԽՎՈՂ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

ԼՐԱՄՇԱԿՎԱԾ ՆԱԽԱԳԻԾ
ՆԱԽԱԳԻԾ

Պ-1367-11.06.2026-ՊԱ-011/0

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՕՐԵՆՔԸ**

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ԼՐԱՑՈՒՄ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ
ՄԱՍԻՆ**

~~Հոդված 1. 2021 թվականի մայիսի 5-ի Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգիրքը լրացնել 462.1-ին հոդվածով՝ հետևյալ բովանդակությամբ.~~

~~«Հոդված 462.1. ՔԱՂԱՔԱՑՈՒ ԿՈՂՄԻՑ ՊԱՐՏԱԴԻՐ ԶԻՆՎՈՐԱԿԱՆ ԿԱՄ ԱՅԼԸՆՏՐԱՆՔԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԿԱՄ ԶՈՐԱՀԱՎԱՔԱՅԻՆ ԶՈՐԱԿՈՉԻՑ ԿԱՄ ՎԱՐԺԱԿԱՆ ՀԱՎԱՔԻՑ ԽՈՒՍԱՓԵԼՈՒ ՀԱՏԿԱՆԻՇՆԵՐՈՎ ՀԱՐՈՒՑՎԱԾ ՔՐԵԱԿԱՆ ՎԱՐՈՒՅԹԻ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ ՆՇԱՆԱԿՎԱԾ ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԻ ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՄ ՓՈՐՁԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆ ԱՆՏՆԵԼՈՒՑ ՀՐԱԺԱՐՎԵԼԸ ԿԱՄ ԽՈՒՍԱՓԵԼԸ, ԻՆՉՊԵՍ ՆԱԵՎ ՆՇԱՆԱԿՎԱԾ ՀԵՏԱԶՈՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՄ ՓՈՐՁԱՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ՇՐՋԱՆԱԿՆԵՐՈՒՄ ՀԵՏԱԶՈՏՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՆՄՈՒՇ ՏԱԼՈՒՑ ՀՐԱԺԱՐՎԵԼԸ ԿԱՄ ԽՈՒՍԱՓԵԼԸ~~

~~1. Զինապարտ քաղաքացու կողմից պարտադիր զինվորական կամ այլընտրանքային ծառայության կամ զորահավաքային զորակոչից կամ վարժական հավաքից խուսափելու հատկանիշներով հարուցված քրեական վարույթի ընթացքում նշանակված առողջական վիճակի հետազոտություն կամ փորձաքննություն անցնելուց հրաժարվելը կամ խուսափելը, ինչպես նաև նշանակված հետազոտության կամ փորձաքննության շրջանակներում հետազոտման համար նմուշ տալուց հրաժարվելը կամ խուսափելը՝~~

~~պատժվում է ազատազրկմամբ՝ մեկից երեք տարի ժամկետով:~~

~~2. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հանցանք կատարած քաղաքացին ազատվում է քրեական պատասխանատվությունից, եթե մինչդատական վարույթի կամ դատական վարույթի ընթացքում կամավոր անցել է առողջական վիճակի հետազոտություն կամ փորձաքննություն կամ նշանակված հետազոտության կամ փորձաքննության շրջանակներում կամավոր տվել է հետազոտման համար անհրաժեշտ նմուշը:»:~~

2021 թվականի մայիսի 5-ի Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգիրքը լրացնելի հետևյալ բովանդակությամբ 503.1-ին հոդվածով՝

«Հոդված 503.1. Փորձաքննության ենթարկվելուց, ինչպես նաև նմուշներ ներկայացնելուց հրաժարվելը կամ խուսափելը

1. Ծանր կամ առանձնապես ծանր հանցանքի վերաբերյալ վարույթով վկայի կամ ձերբակալվածի կամ մեղադրյալի կողմից վարույթն իրականացնող մարմնի պահանջով օրենքով սահմանված կարգով նմուշներ ներկայացնելու պարտականության կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե դրանք չեն կարող ստացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ կամ փորձաքննության ենթարկվելու պարտականության կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե այն չի կարող իրականացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ, և եթե այլ եղանակով դրանց արդյունքում ակնկալվող ապացույցի ձեռքբերումը ողջամտորեն անհնար է՝

պատժվում է տուգանքով՝ առավելագույնը քսանապատիկի չափով, կամ ազատության սահմանափակմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ կարճաժամկետ ազատազրկմամբ՝ մեկից երկու ամիս ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով:

2. Հոգեկան առողջության խնդիր ունեցող մեղադրյալը ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության դատահոգեբանական, դատահոգեբուժական կամ դատաբժշկական փորձաքննության ենթարկվելու պարտականությունը կատարելուց հրաժարվելու համար:

3. Սույն հոդվածով նախատեսված արարքը կատարած անձն ազատվում է քրեական պատասխանատվությունից, եթե կամավոր ներկայացրել է նմուշ կամ ենթարկվել է փորձաքննության, և դրա արդյունքում ստացված ապացույցները չեն կորցրել իրենց ապացուցողական նշանակությունը:»:

Հոդված 2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման օրվան հաջորդող տասներորդ օրը:

ԱՄՓՈՓԱԹԵՐԹ

**«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔՈՒՄ ԼՐԱՑՈՒՄ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ՕՐԵՆՔԻ
ՆԱԽԱԳԾԻ ([Պ-1367-11.06.2026-ՊԱ-011/0](#)) ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՆԵՐԿԱՅԱՑՎԱԾ ԱՌԱՋԱՐԿՆԵՐԻ**

№	Առաջարկության (փոփոխության, լրացման) հեղինակը	Հոդվածը, կետը, որին վերաբերում է առաջարկությունը	Առաջարկություն (փոփոխություն, լրացում)	Առաջարկության վերաբերյալ հեղինակի (հիմնական զեկուցողի) եզրակացությունը	Առաջարկություններն ընդունելու կամ մերժելու վերաբերյալ հանձնաժողովի որոշումը
1.	Կառավարություն	Նախագծի 1-ին հոդված	Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը (այսուհետ նաև՝ ՄԻԵԴ), անդրադառնալով հարկադիր նմուշներ տալու պարտականությանը, ինչպես նաև քրեական վարույթի համար դրանց առանցքային նշանակությանը, արձանագրել է, որ սեփական անձի դեմ ցուցմունք չտալու իրավունքը չի տարածվում քրեական վարույթում այն նյութերի օգտագործման վրա, որոնք մեղադրյալից կարող են ձեռք բերվել հարկադրանք կիրառելու լիազորություններն օգտագործելու միջոցով, բայց գոյություն ունեն	Ընդունվել է: Կատարվել է համապատասխան փոփոխություն:	Ընդունվել է:

			<p>կասկածյալի կամքից անկախ, ինչպիսիք են որոշման համաձայն ձեռք բերված փաստաթղթերը, արտաշնչած օդի, արյան և մեզի նմուշներն ու հյուսվածքները՝ ԴՆԹ-ի հետազոտություն անցկացնելու համար (Saunders-ն ընդդեմ Միացյալ Թագավորության, § 69, O'Halloran-ն և Francis-ն ընդդեմ Միացյալ Թագավորության [ՄՊ], § 47): ՄԻԵԴ-ի նախադեպային իրավունքում ձևավորված վերը նշված դիրքորոշումներին համահունչ ՀՀ ներպետական օրենսդրությամբ մեղադրյալի համար, ի թիվս այլնի, սահմանվել է քննման, փորձաքննության և փորձաքննության համար նմուշ հանձնելու պարտականություն, ինչպես նաև նախատեսվել են այդ պարտականությունները չկատարելու համար վրա հասնող անբարենպաստ հետևանքներ: Այսպես. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի (այսուհետ նաև՝ ՀՀ ՔԴՕ) 18-րդ հոդվածի 7-րդ մասի համաձայն՝</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>«7. Ֆիզիկական հարկադրանքը, անհրաժեշտ նվազագույն միջամտության պայմանով, թույլատրելի է միայն այն անձի նկատմամբ, որը կամավոր չի կատարում իր անձնական անձեռնմխելիությանը միջամտող՝ իրավասու անձի իրավաչափ կարգադրությունը:»: ՀՀ ՔԴՕ 43-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝</p> <p>«2. Մեղադրյալը պարտավոր է՝ 1) ներկայանալ վարույթն իրականացնող մարմնի հրավերով. 2) վարույթն իրականացնող մարմնի պահանջով ենթարկվել բժշկական զննման, մատնադրոշմման, անձնական խուզարկության, քննման և փորձաքննության, լուսանկարվել կամ փորձաքննության համար հանձնել սույն օրենսգրքով նախատեսված նմուշներ. (...)»:</p> <p>Այսպիսով, ՀՀ քրեադատավարական օրենսդրությունը, կատեգորիկ կերպով սահմանելով խոշտանգման, անմարդկային կամ նվաստացուցիչ վերաբերմունքի</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>կամ պատժի արգելքը, միաժամանակ նախատեսել է քրեական վարույթի շրջանակներում անձի վրա դրված պարտականությունների կատարումն ապահովելու նպատակով ֆիզիկական հարկադրանք կիրառելու հնարավորություն՝ միաժամանակ նախատեսելով նման հարկադրանք կիրառելու իրավաչափության հետևյալ պայմանները. ա) ֆիզիկական հարկադրանք կարող է կիրառվել միայն այն անձի նկատմամբ, ով կամավոր չի կատարում իր անձնական անձեռնմխելիությանը միջամտող՝ իրավասու անձի իրավաչափ կարգադրությունը, բ) ֆիզիկական հարկադրանքը կարող է կիրառվել բացառապես անհրաժեշտ նվազագույն միջամտության պայմանով: Սա նշանակում է, որ պետք է կիրառվի ֆիզիկական հարկադրանքի այն նվազագույն մակարդակը, որը բավարար է ակնկալվող արդյունքին հասնելու համար:</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>Հակառակ դեպքում մեծ է հավանականությունը, որ ակնկալվող արդյունքի և կիրառված միջամտության հավասարակշռության խախտման արդյունքում ֆիզիկական հարկադրանքը կվերաճի անձի նկատմամբ վատ վերաբերմունքի, անգամ՝ խոշտանգման: Այլ խոսքով՝ քրեական վարույթի ընթացքում մեղադրյալը օրենքով նախատեսված կարգով կրում է քննման, փորձաքննության ենթարկվելու, ինչպես նաև փորձաքննության համար նմուշներ հանձնելու պարտականություն: Ընդ որում, տվյալ պարտականության կատարումը երաշխավորված է քրեադատավարական հարկադրանքով:</p> <p>Մասնավորապես, նշված պարտականությունը մեղադրյալի կողմից կամավոր չկատարելու դեպքում՝ վարույթն իրականացնող մարմինը անհրաժեշտ նվազագույն միջամտության պայմանով <i>(կիրառվող հարկադրանքը չպետք</i></p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>է հարի 3-րդ հոդվածով պահանջվող դաժանության նվազագույն աստիճանը (տե՛ս R.S. v. Hungary, 2019, § 72; համեմատության համար տե՛ս Schmidt v. Germany (dec.), 2006):) լիազորված է կիրառել ֆիզիկական հարկադրանք՝ վերջինիս քննման, փորձաքննության ենթարկելու, ինչպես նաև փորձաքննության համար մեղադրյալի կամքից անկախ գոյություն ունեցող նմուշներ ստանալու համար: Այս համատեքստում հարկ է անդրադառնալ նաև «Հայաստանի Հանրապետության քրեական օրենսգրքում լրացում կատարելու մասին» և «Հայաստանի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների նախագծերի ընդունման վերաբերյալ Վենետիկի հանձնաժողովի խորհրդատվական</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>կարծիքին: Մասնավորապես, նշված նախագծով առաջարկվել էր ՀՀ քրեական օրենսգրքում ավելացնել նոր՝ 503.1-ին հոդված, որը քրեական պատասխանատվություն կսահմանի քննման, փորձաքննության ենթարկվելուց, ինչպես նաև նմուշներ ներկայացնելուց հրաժարվելու համար: Վենետիկի հանձնաժողովը, ուսումնասիրելով հիշյալ նախագիծը, ի թիվս այլնի, ընդգծել էր, որ ֆիզիկական ուժի կիրառումը և քրեական պատասխանատվության նախատեսումը, որպես կանոն, պետք է լինեն ոչ թե կուտակային (կումուլյատիվ), այլ այլընտրանքային (ալտերնատիվ) միջոցներ և Եզրակացություններ բաժնում, ի թիվս այլնի, կոչ է արել իշխանություններին՝</p> <p>➤ օրենքում հստակ սահմանել նմուշների տեսակները՝ հաշվի առնելով մարդու իրավունքներին միջամտության տարբեր աստիճանները,</p>		
--	--	--	---	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> ➤ հստակեցնել այն հանգամանքները, որոնց առկայության դեպքում թույլատրելի է ուժի կիրառումը, ➤ հստակ սահմանել այն դեպքերը, երբ կարող է կիրառվել ֆիզիկական ուժ, և այն դեպքերը, երբ կարող են կիրառվել պատժամիջոցներ, ➤ հաշվի առնելով քրեական վարույթի մասնակցի իրավական կարգավիճակն ու դերը՝ վերանայել և նախատեսել տարբեր պատժամիջոցները՝ կանխելով տուժողների երկրորդային զոհականացումը (խիստ պատժամիջոցների, ինչպիսիք են խոշոր չափի տուգանքը, ազատության սահմանափակումը կամ ազատազրկումը, կիրառումը կարող է հանգեցնել երկրորդային զոհականացման): Հատկանշական է նաև, որ Վենետիկի հանձնաժողովի խորհրդատվական կարծիքում արձանագրվել է, որ իրավասու մարմինները պետք է յուրաքանչյուր դեպքում հաշվի առնեն քննարկվող հանցանքի 		
--	--	--	--	--	--

			<p>ծանրությունը և ապացույցների ձեռքբերման այլընտրանքային հնարավորությունների առկայությունը: Այսպիսով, հարկ է արձանագրել, որ անձի կողմից փորձաքննության ենթարկվելու, ինչպես նաև նմուշներ հանձնելու պարտականությունը չկատարելու համար քրեական պատասխանատվություն նախատեսելիս պետք է հաշվի առնել, որ քրեական պատասխանատվություն կարող է սահմանվել միայն այն դեպքերի համար, երբ նմուշները չեն կարող ստացվել, իսկ փորձաքննությունը չի կարող իրականացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ և եթե այլ եղանակով այդ գործողությունների արդյունքում ակնկալվող ապացույցի ձեռքբերումը ողջամտորեն անհնար է, իսկ եթե այդ գործողությունները կարող են իրականացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ՝ անհրաժեշտ նվազագույն միջամտության պայմանով, ապա</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>այդ դեպքերի համար քրեական պատասխանատվություն սահմանելը համաչափ չէ և չի բխում Մարդու իրավունքների եվրոպական կոնվենցիայով ստանձնած պարտավորություններից: Ընդ որում՝ քրեական պատասխանատվություն նախատեսելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել նաև հանցանքի ծանրությունը: Միաժամանակ, հարկ է նկատի ունենալ, որ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 137-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «Հոգեկան առողջության խնդիր ունենալու հիմնավոր ենթադրության առկայության դեպքում մեղադրյալը դատարանի որոշմամբ մինչև մեկ ամիս ժամկետով կարող է տեղավորվել բժշկական հաստատությունում՝ դատահոգեբանական, դատահոգեբուժական կամ դատաբժշկական փորձաքննություն կատարելու համար, եթե նա խուսափում է</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>փորձաքննության ենթարկվելուց կամ վտանգ է ներկայացնում հանրության կամ իր համար:»:</p> <p>Հետևաբար, հարկ է նկատի ունենալ, որ հոգեկան առողջության խնդիր ունեցող մեղադրյալը դատահոգեբանական, դատահոգեբուժական կամ դատաբժշկական փորձաքննության ենթարկվելու պարտականությունը կատարելուց հրաժարվելու համար չի կարող ենթարկվել քրեական պատասխանատվության: Այս համատեքստում, ամփոփելով վերոգրյալը և նկատի ունենալով, որ փորձաքննության ենթարկվելու և նմուշներ ներկայացնելու արդյունքում քրեական վարույթով (ընդ որում՝ ոչ միայն պարտադիր զինվորական կամ այլընտրանքային ծառայության կամ զորահավաքային զորակոչից կամ վարժական հավաքից խուսափելու հատկանիշներով նախաձեռնված քրեական վարույթով) ձեռք են բերվում գործի համար առանցքային</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>նշանակություն ունեցող տեղեկություններ, այդ թվում՝ այնպիսի տվյալներ, որոնք այլ ապացուցողական միջոցներով ստանալ հնարավոր չէ՝ առաջարկում ենք նախագծով առաջարկվող կարգավորման փոխարեն << քրեական օրենսգիրքը լրացնել հետևյալ բովանդակությամբ 503.1-ին հոդվածով՝</p> <p>«Հոդված 503.1. Փորձաքննության ենթարկվելուց, ինչպես նաև նմուշներ ներկայացնելուց հրաժարվելը կամ խուսափելը 1. Ծանր կամ առանձնապես ծանր հանցանքի վերաբերյալ վարույթով վկայի կամ ձերբակալվածի կամ մեղադրյալի կողմից վարույթն իրականացնող մարմնի պահանջով օրենքով սահմանված կարգով նմուշներ ներկայացնելու պարտականության կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե դրանք չեն կարող ստացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ կամ փորձաքննության ենթարկվելու պարտականության</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>կատարումից հրաժարվելը կամ խուսափելը, եթե այն չի կարող իրականացվել ֆիզիկական հարկադրանքի կիրառմամբ, և եթե այլ եղանակով դրանց արդյունքում ակնկալվող ապացույցի ձեռքբերումը ողջամտորեն անհնար է՝ պատժվում է տուգանքով՝ առավելագույնը քսանապատիկի չափով, կամ ազատության սահմանափակմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով, կամ կարճաժամկետ ազատազրկմամբ՝ մեկից երկու ամիս ժամկետով, կամ ազատազրկմամբ՝ առավելագույնը երկու տարի ժամկետով:</p> <p>2. Հոգեկան առողջության խնդիր ունեցող մեղադրյալը ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության դատահոգեբանական, դատահոգեբուժական կամ դատաբժշկական փորձաքննության ենթարկվելու պարտականությունը կատարելուց հրաժարվելու համար: 3. Սույն հոդվածով նախատեսված արարքը</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>կատարած անձն ազատվում է քրեական պատասխանատվությունից, եթե կամավոր ներկայացրել է նմուշ կամ ենթարկվել է փորձաքննության, և դրա արդյունքում ստացված ապացույցները չեն կորցրել իրենց ապացուցողական նշանակությունը:»:</p>		
--	--	--	---	--	--